

Aleksander Gieysztor, około 1925, APAN, ZF, b.p.

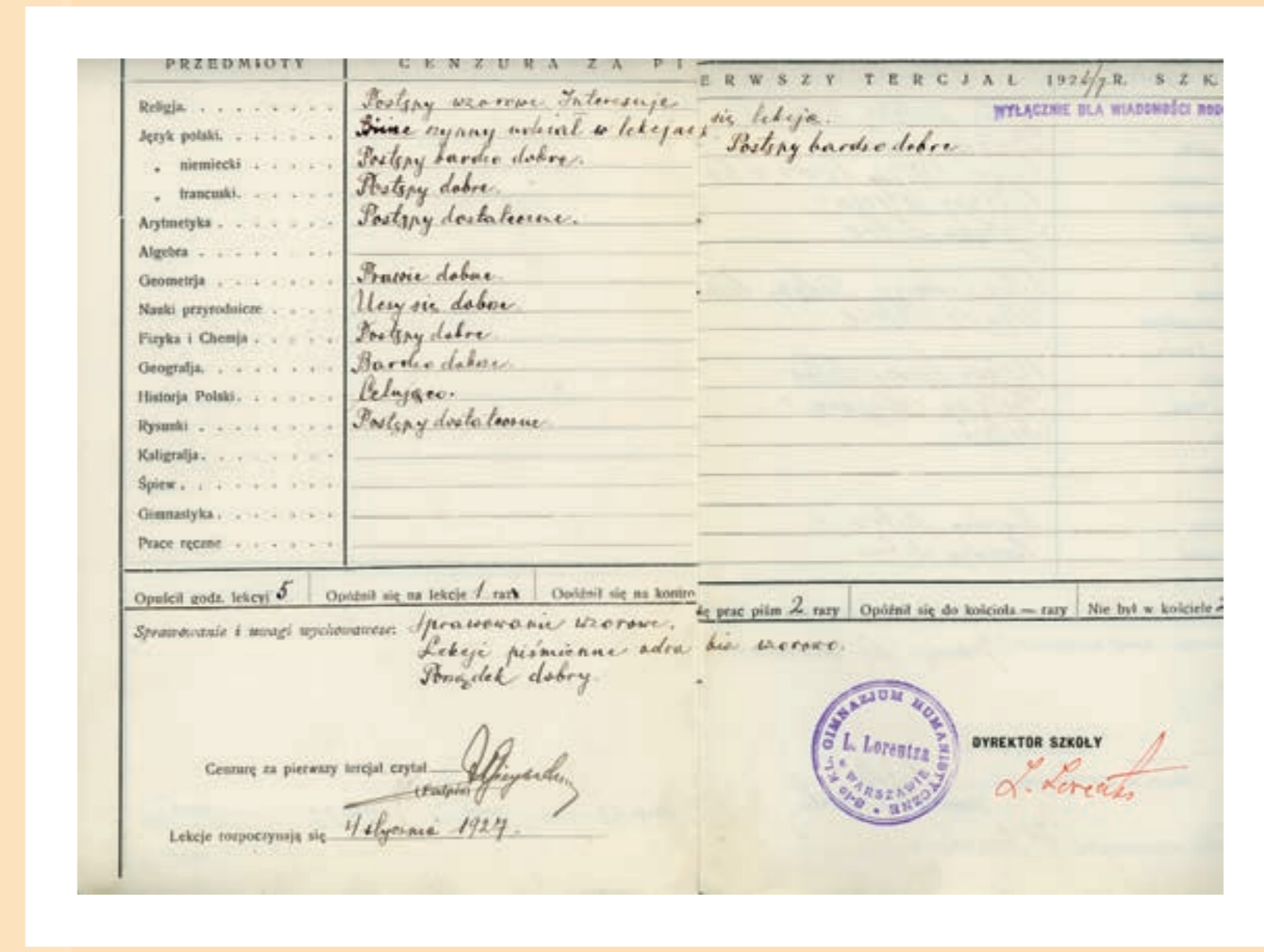

Zaświadczenie o postępach w nauce ucznia klasy 1. Publicznej Szkoły Powszechnej w Wołominie Aleksandra Gieysztora w roku szkolnym 1923, 1923, APAN, ZF, b.p.

Zaświadczenie w celu korzystania z ulgowych biletów miesięcznych na trasie od stacji Warszawa do stacji Wołomin, 1925, APAN, ZF, b.p.

W 1924 roku Aleksander Gieysztor został uczniem klasy wstępnej Gimnazjum Humanistycznego Ludwika Lorentza w Warszawie z siedzibą przy ulicy Brackiej 18.

Cenzura za pierwszy tercjał ucznia klasy 2. Gimnazjum Ludwika Lorentza Aleksandra Gieysztor za celującą oceną z historii Polski, 1927, APAN, ZF, b.p.

Legitymacja Aleksandra Gieysztora, członka wspierającego Samorządu Uczniów Gimnazjum Ludwika Lorentza, 1928, APAN, ZF, b.p.

Byłem i będę... o historyku, który tworzył historię Aleksander Gieysztor gimnazjum

„Tam też [w domu w Wołominie] zacząłem swą naukę, na razie domową. Ale już do klasy wstępnej zacząłem chodzić w Warszawie — w Gimnazjum Ludwika Lorentza. Był to rok 1925.”

„Moi rodzice byli teatromanami i pierwszy spektakl, jaki doskonale pamiętam, to był szekspirowski *Juliusz Cezar* w Teatrze Polskim z Junoszą Stępowskim, Jerzym Leszczyńskim i innymi znakomiciami. Bakcyle historii pochodzą też z tych szkolnych czasów i z tego, co Warszawa swoją przeszłością i swoją ówczesną kulturą mogła wnieść w świeżą wrażliwość.”

„Spotkania te w klasie pierwszej przerodziły się w lekcje historii. Uczył dokładnie, podręcznik (chyba Geberta i Gebertowej) mieliśmy do czytania sami, bo nauczanie prowadził sprawny, żywym słowem. Dbał o to, abymy zwiędzali — jako dziewięciolatek lub nieco więcej — Muzeum w jego najskromniejszej ówczesnej siedzibie na Podwalu i Łazienki. [...] Z tych dwóch lat jego nauczania pozostała mi w pamięci nie tyle wiedza, ile jej rozbudzenie. Zachował się jakimś cudem zeszyt z wypisami z artykułów, drukowanych w znakomitych „Iskrach”, poczciwego pióra Antoniego Urbańskiego o zamkach na obszarze dawnej Rzeczypospolitej. Był to posiew lekcyjny Lorentza. W tych samych klasach mieliśmy jeszcze jednego nauczyciela o podobnych właściwościach stymulacyjnych. Był nim Stanisław Ossowski, wtenczas polonista. Uzupełniali się w naszych oczach i sercach.”

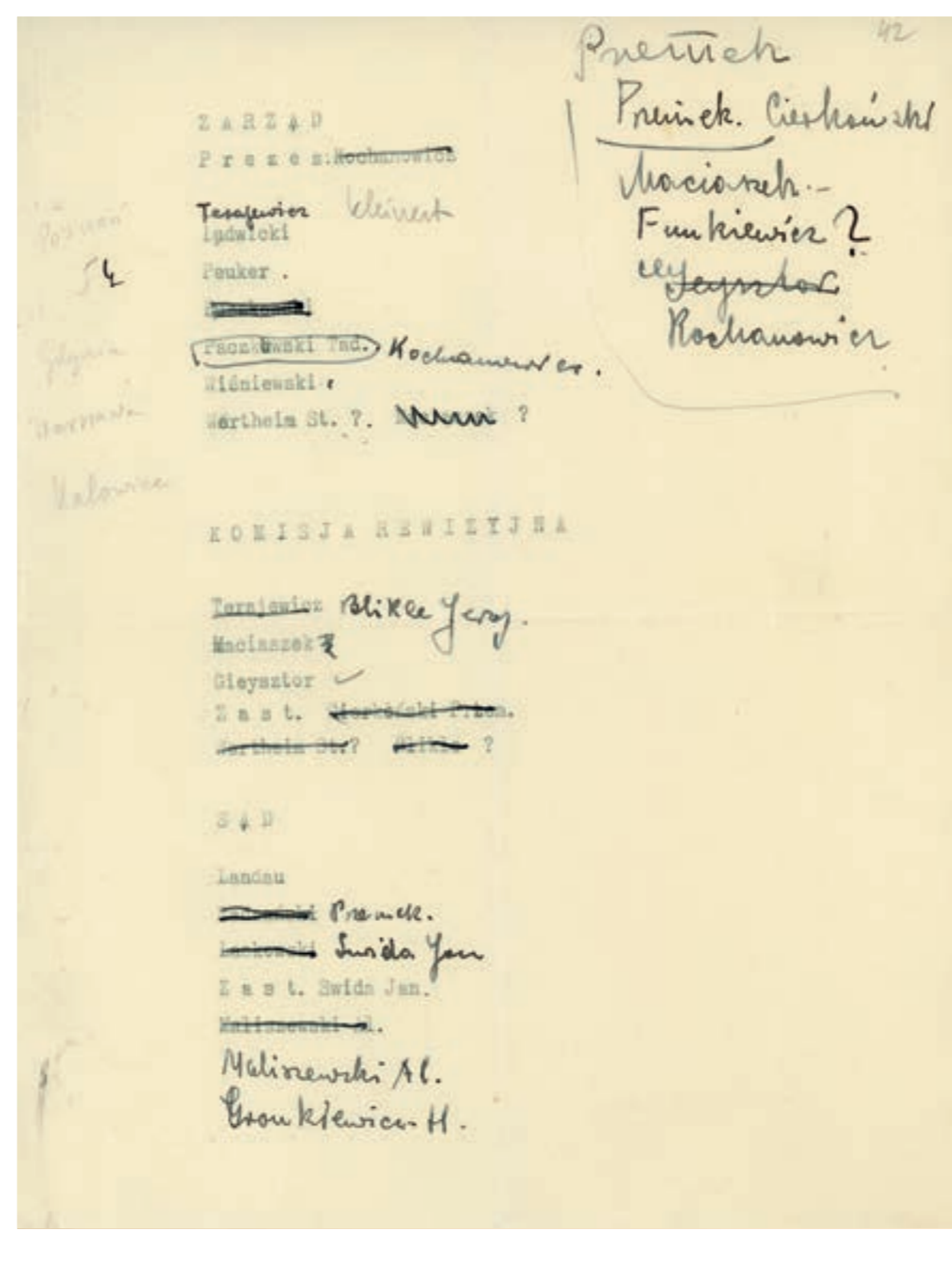
„Choć w domu rozważano kierunki praktyczne, np. medycynę, nie sprzeciwiano się zbytnio, gdy w ostatnich klasach zaczęła przemawiać do tego pierwszego ucznia (tak, tak, mimo defektów matematycznych) sama muza Klio. Na pewno to wpływ osobowości nauczyciela historii i jego sposobu jej nauczania (opierał je na lekturze w klasie tekstów źródłowych w znakomitej serii Krakowskiej Spółki Wydawniczej; podręczniki były lekturą pomocniczą) oraz bardzo wczesnych lektur serio od Askenazego do Semkowicza *Rodu Awdarców*, który pewnie zdecydował o mojej mediewistyce.”

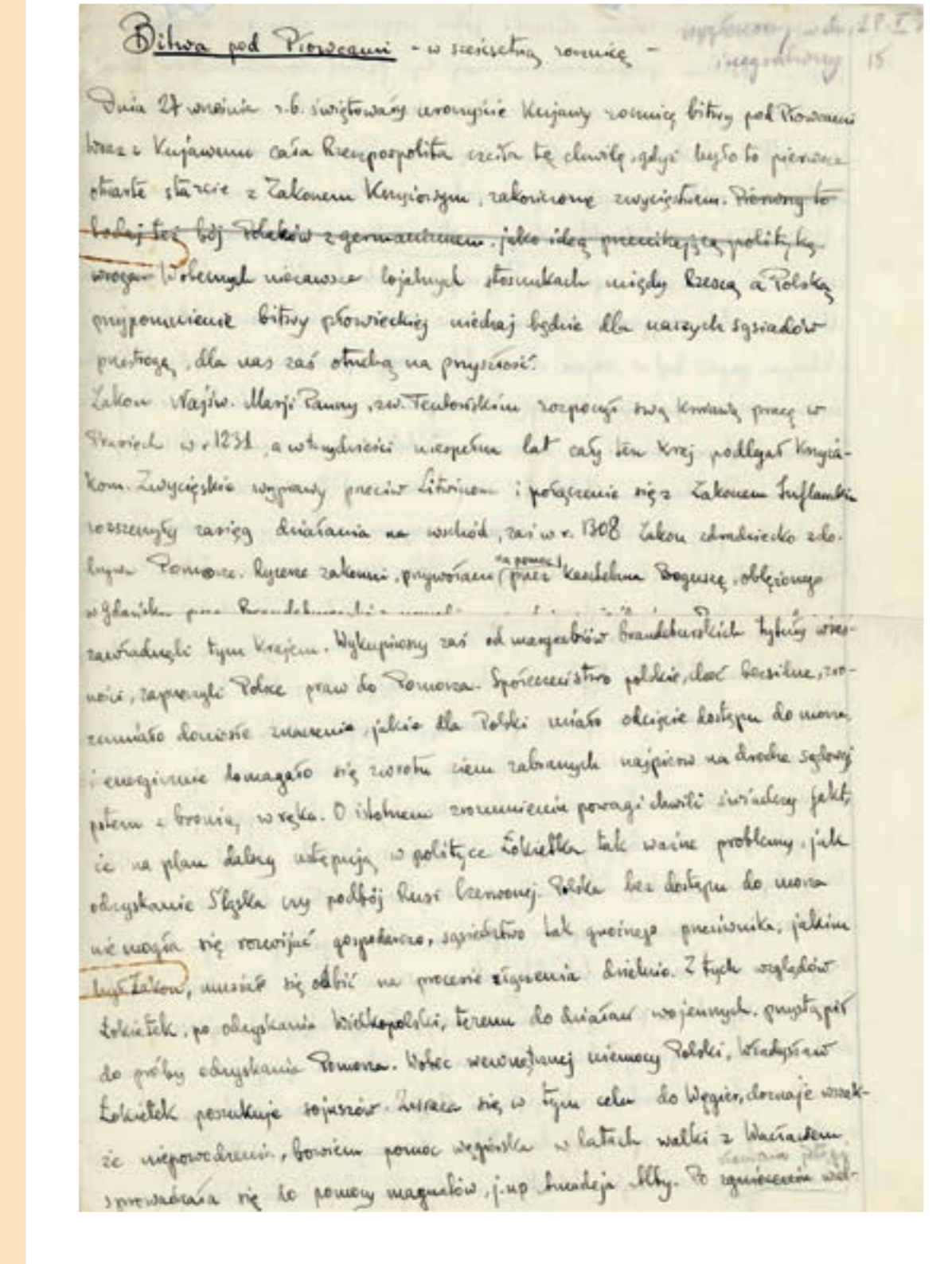
Legitymacja członka rzeczywistego Samopomocy Uczniów Gimnazjum Ludwika Lorentza ucznia klasy 3. Aleksandra Gieysztor, 1930, Materiały Aleksandra Gieysztor, APAN, III-352, j. 1100

Legitymacja członka rzeczywistego Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej ucznia klasy 6. Aleksandra Gieysztor, 1931, Materiały Aleksandra Gieysztor, APAN, III-352, j. 1099

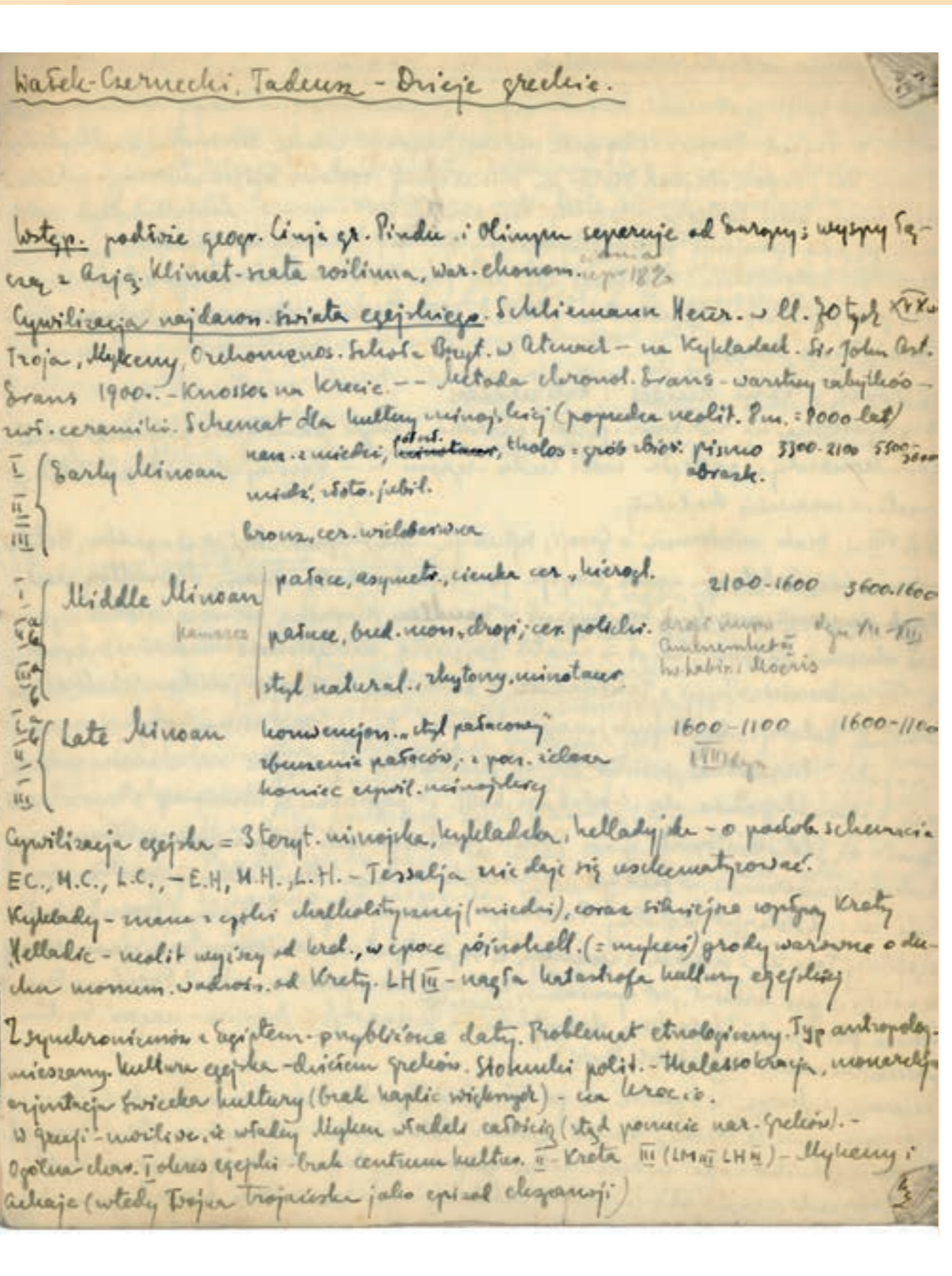

Zestawienie członków Zarządu Koła Byłych Wychowców Gimnazjum Ludwika Lorentza, wybranych na Walnym Zgromadzeniu 1 grudnia 1935 roku; Aleksander Gieysztor został członkiem Komisji Rewizyjnej, 1935, Materiały Aleksandra Gieysztor, APAN, III-352, j. 1103

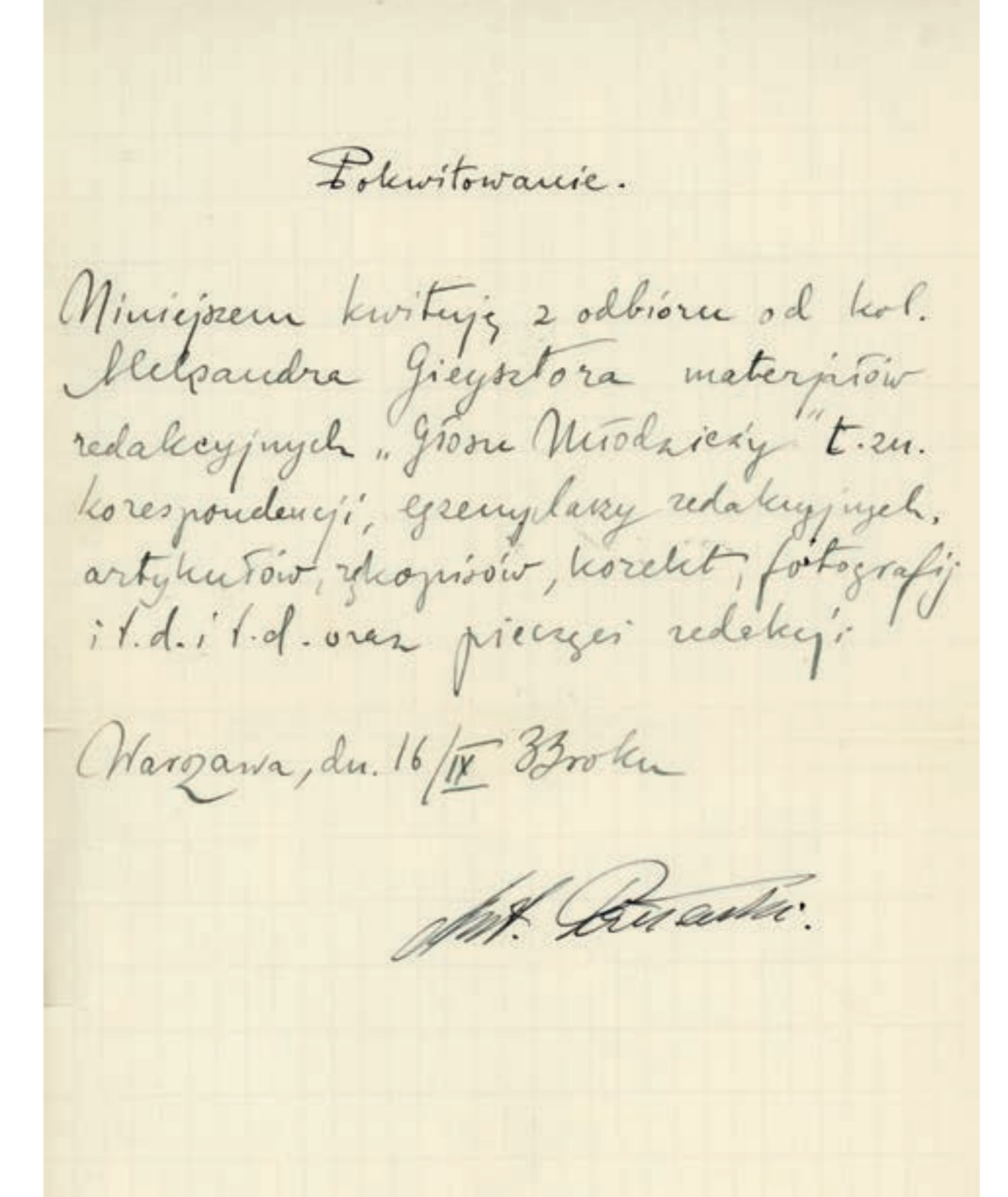

Referat Bitwa pod Płowcami — w sześćsetną rocznicę, wygłoszony przez ucznia klasy 7, Aleksandra Gieysztor, 28 października 1931 roku, 1931, Materiały Aleksandra Gieysztor, APAN, III-352, j. 1103

Aleksander Gieysztor był przewodniczącym Szkolnego Kółka Historyków. Oprócz zebrań z referatami jego członkowie zwiędzali niemal co niedziela zabytki Starego Miasta. „Zdarzało się, że nasze wycieczki budziły niepokój mieszkańców ulicy Mostowej i Brzozowej. Poszukiwaliśmy na tych ulicach pozostałości murów obronnych. Budziło to obawy, że nasze wycieczki mają na celu przygotowanie rekonstrukcji murów, co pociągałoby za sobą wyburzenie istniejących kamienic.”

Kartka z zeszytu do historii Aleksandra Gieysztor, b.d., APAN, ZF, b.p.

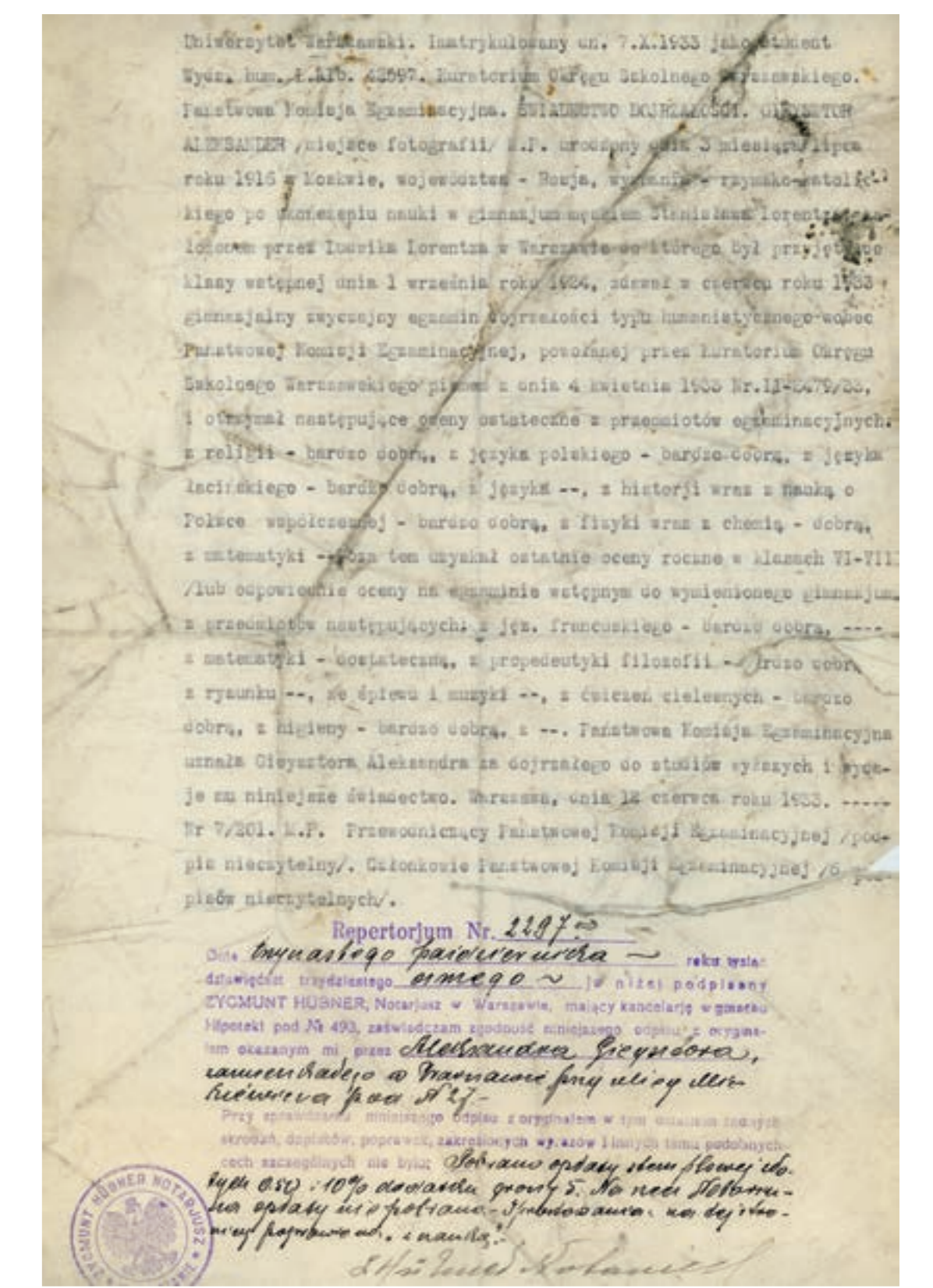

Pokwitowanie odbioru materiałów redakcyjnych „Głosu Młodzieży” od Aleksandra Gieysztor, 1933, Materiały Aleksandra Gieysztor, APAN, III-352, j. 1103

„Głos Młodzieży” był organem prasowym Samorządu Szkolnego Gimnazjum Ludwika Lorentza. Aleksander Gieysztor przez ostatnie dwa lata nauki w szkole pełnił funkcję przewodniczącego.

Uczniowie Gimnazjum Humanistycznego Ludwika Lorentza w Warszawie. Aleksander Gieysztor 2. od lewej w 2. rzędzie siedzących, b.d., APAN, ZF, b.p.

Odpis świadectwa dojrzałości Aleksandra Gieysztor, który gimnazjalny zwyyczajny egzamin dojrzałości typu humanistycznego zdawał przed Państwową Komisją Egzaminacyjną w czerwcu 1933 roku, 1938, Materiały Aleksandra Gieysztor, APAN, III-352, j. 1100